

[Hindkjær Pedersen.]

beløb, også bør undersøge, hvorfra disse midler kan skaffes. Gør man ikke det, kan det være vanskeligt, efter at lovforslaget er vedtaget, at modsætte sig bevilling af de midler, der skal til for at leve op til de mål, lovgivningen sigter imod. Landets økonomiske situation opfordrer vel ikke til at se særlig stort på disse problemer netop nu.

Ved indførelse af fisketegn vil der være skabt mulighed for at fremskaffe de fornødne midler, således at de personer, der nyder godt af fiskeriet i deres fritid, også selv får lejlighed til at yde deres bidrag. De, der tidligere har ydet så stor en indsats på dette område, vil sikkert også i fremtiden være med til at yde hjælp, således at centraladministrationen ikke unødigt belastes.

Fisketegn er for øvrigt ikke tænkt krævet af personer under 15 år, men enkeltheder angående alt dette kan naturligvis drøftes. Jeg mener ikke, man kan komme uden om at diskutere fisketegn eller undgå at komme ind på problemet med hensyn til at fremskaffe de fornødne midler på anden vis. Hvis denne anden vis skulle vise sig at være ved statskassens hjælp, vil jeg støtte tanken om fisketegn.

Fladfiske- og Filetforeningen i Esbjerg har over for det tidligere nedsatte udvalg besværet sig over ferskvandsfiskeriforslagets § 41, stk. 4, der pålægger modtageren af en sending fisk eller krebs, der ikke holder målet eller er utidigt fanget, straks efter modtagelsen at opgive afsenderens navn og adresse til fiskerikontrollen. I stedet for straks at skulle angive den pågældende til myndighederne ønsker man indført, at man pådrager sig samme strafansvar som fiskeren eller afsenderen, dersom man medvirker til yderligere omsætning af de ilandbragte eller tidligere forhandlede fisk.

Jeg finder det meget utiltalende ved lov at pålægge en dansk statsborger over for myndighederne at angive en anden dansk statsborger for en lovovertrædelse af denne art. Et sådant pålæg medfører, at man for at undgå straf må udføre en handling, der for de fleste mennesker er meget lidet tiltalende, ja, vel er de fleste direkte imod. For at undgå en sådan handling fristes vedkommende til at omgå lovens ordlyd.

Det er en dårlig detalje, der vil gøre en ellers særdeles god lov til en halvdårlig lov. Jeg finder, at man må tage den indkomne anke alvorligt, søge at efterkomme det stillede ønske og give lovforslaget en mere anstændig udformning på dette punkt.

Hvad angår forslag til lov om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå m. m., finder jeg, at det, hvis det vedtages, vil betyde en væsentlig modernisering af den eksisterende lov, og at det, foruden at tilsigte en lettelse i fiskerimulighederne, er søgt tilpasset de øvrige fiskerilove.

Yderligere forenkling af de fremsatte lovforslag ville være ønskelig, men er sikkert ikke mulig i øjeblikket. En indarbejdelse af de forskellige love i en samlet fiskerilov ville ligeledes være ønskelig, og det nås måske engang ad åre.

Med disse ord vil jeg på mit partis vegne støtte lovforslagene ved at tilsige velvillig behandling i udvalget.

A. C. Normann: Jeg for min del havde overhovedet ikke tænkt mig, at vi skulle drøfte fisketegn i dag, fordi alle parter i udvalget, da vi sidst behandlede et tilsvarende lovforslag, så vidt jeg forstod, var enige om, at det spørgsmål hørte i alt fald ikke hjemme under denne lovgivning. Nu hører jeg, at det ærede medlem hr. Hindkjær Pedersen mener, at sportsfiskerne ønsker selv at komme til at betale til disse formål, samtidig med at det ærede medlem oplyser, at af 400.000 er 20.000 organiseret, hvorigenem de har vist, at de gerne vil være med til at ordne forholdene.

Jeg glæder mig over, at det ærede medlem hr. Otto Mørch, så vidt jeg forstod, har samme standpunkt i denne sag, som jeg har, og jeg vil se det, før jeg tror det, at venstre går med til at gennemføre et tvungent fisketegn. Men når regeringspartiet indser, at tvang på dette område formentlig er en umulighed, kan man vist godt lade denne tanke træde tilbage i ubemærketheden, hvor den hører hjemme, i hvert fald i forhold til den lovgivning, vi her behandler, og afvente nærmere, indtil det ærede medlem hr. Hindkjær Pedersen måske beslutter at stille et forslag i overensstemmelse med de synspunkter, han her fremdrog.

Herefter kunne vi måske bedre hengive os til forstandig overvejelse af, hvordan man